

عنوان مقاله:

پهنبندی آسیب پذیری نوار ساحلی سیستان و بلوچستان بر اساس کانونهای تهدید کننده

محل انتشار:

دهمین همایش بین المللی سواحل، بنادر و سازه های دریایی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

لیدا داور - فوق لیسانس - مشاور محیط زیست

منا عزیزی جلیلیان - فوق لیسانس - دانشکده منابع طبیعی، گروه محیط زیست

رضا رفیعی - دانشجوی دکتری محیط زیست - دانشگاه کوئینزلند استرالیا

افشین دانه کار - دانشیار گروه محیط زیست - دانشگاه تهران - دانشکده منابع طبیعی

خلاصه مقاله:

موقعیت اکوتونی سواحل اگرچه موجب میشود این مناطق از تنوع و غنای بیولوژیک هر دو سیستم دریایی و زمینی بهره‌مند شوند، در عین حال در معرض تهدید آلودگیها و عوامل مخرب هر دو سیستم نیز قرار میگیرند. از اینرو، مناطق ساحلی از جمله آسیبپذیرترین بخشهایاقیانوسی به شمار میروند. افزایش و رشد جمعیت، شهرنشینی، صنعتی شدن و گردشگری مهمترین عوامل در افزایش فشار بر مناطق ساحلی و دریایی میباشند. شناسایی مناطق اثرگذار و نیز مناطق آسیبپذیر و اعمال سیستم مدیریتی متناسب، از جمله راهکارهای مؤثر برای پیشگیری از تخریب هرچه بیشتر مناطق ساحلی است. تحقیق حاضر که با هدف پهنبندی آسیبپذیری نوار ساحلی سیستان و بلوچستان (که نیمی از کرانه های دریای عمان را به خود اختصاص داده است) بر اساس کانونهای تهدید کننده و با بهره‌گیری از کاربرد تحلیل سلسله مراتبی (AHP)، تلفیق لایهها در محیط نرم افزار ArcGIS صورت گرفت، نشان داد جنوب شرقی خلیج چابهار تا امتداد آن به سمت شرق مهمترین پهنه آسیبپذیر ساحلی است که به مدیریت فعالیتهای سازگار، برنامه پایش، آموزش و طرح مشارکت برای بهسازی نیازمند است

کلمات کلیدی:

منطقه ساحلی، کانونهای تهدید کننده، مناطق حساس، پهنبندی، شدت اثرپذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/184240>

